

ป้องกันวิกฤติการณ์อาหารโลก - ปกป้องสิทธิ & วิถีชีวิตของแรงงานผู้ผลิตอาหารโลก

ไอยูเอฟ/แปซิฟิก
วันอาหารโลก ปี 2563

ในเดือนมิถุนายน ปี 2563 องค์การสหประชาชาติออกมาเตือนว่าเรากำลังเผชิญกับวิกฤติอาหารโลกที่ย่ำแย่ที่สุดในรอบ 50 ปี

การระบาดของโควิด-19 ทำให้เกิดข้อจำกัดในการเดินทาง การขนส่งและการกระจายสินค้าซึ่งส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานอาหารในทุกประเทศ การปิดพรมแดนทำให้เกิดภาวะสินค้าขาดแคลนและทำให้สินค้าราคาสูงขึ้น ในขณะที่ราคาอาหารเพิ่มสูงขึ้นในเมืองต่างๆ การระบาดของโรคก็ทำให้ชุมชนชนบทที่เปราะบางยากจนและเป็นหนี้สิน

การหยุดชะงักของการขนส่งและการกระจายสินค้าส่งผลกระทบต่อทั้งปัจจัยการผลิตในการเกษตรและการขายพืชผลทำให้เกิดภาวะสินค้าขาดแคลนในเมืองและผลผลิตกลายเป็นส่วนเกินในฟาร์ม ผลผลิตปริมาณมหาศาลได้รับการจัดทิ้งในขณะที่ผู้คนหลายล้านต้องหิวโหย พ่อค้าแม่ค้าริมถนนนอกระบบและคนที่ขายอาหารจากบ้านหลายสิบล้านคนที่ภูมิภาคต้องสูญเสียวิถีการดำรงชีวิต แรงงานตามฤดูกาลและแรงงานข้ามชาติต้องเผชิญกับข้อจำกัดในการเดินทางทำให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในไร่ นา ฟาร์มและพื้นที่เพาะปลูกต่างๆ การสูญเสียค่าจ้างและวิถีชีวิตสร้างความสิ้นคณานต่อคนงานและครอบครัว ยิ่งในการแพร่ระบาดที่ทวีความรุนแรงขึ้นยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อชีวิตมากขึ้น

ในภาวะที่การแพร่ระบาดทวีความรุนแรงขึ้นนี้ เป็นที่รับรู้กันว่าคนงานในอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมแปรรูปเนื้อสัตว์ และอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องดื่มนั้นเป็นแรงงานที่สำคัญ - ผลิตอาหารเพื่อหล่อเลี้ยงประชาชน แรงงานที่อยู่ในอุตสาหกรรมที่สำคัญแต่ไม่ได้รับการยอมรับและเคารพว่าเป็นแรงงานที่สำคัญอย่างแท้จริง เมื่อเกิดการแพร่ระบาดนายจ้างส่วนใหญ่ดำเนินการอย่างรวดเร็วเพื่อควบคุมความเสี่ยงด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของแบรนด์ ในขณะที่การควบคุมการแพร่ระบาดของโควิด-19 และปกป้องคนงานกลับเป็นไปอย่างเชื่องช้า

แม้ว่างานที่ไม่มั่นคงทำให้ความคุ้มครองของคนงานบั่นทอนและสร้างความเสี่ยงมากขึ้น การจ้างงานเอาท์ซอร์ส (outsourcing) จากภายนอกและการจ้างงานชั่วคราวกลับเพิ่มขึ้น ในขณะที่อุตสาหกรรมแปรรูปเนื้อสัตว์แสดงให้เห็นแล้วว่าความเปราะบางของคนงานสร้างผลกำไรแต่ไม่ใช้กับความปลอดภัยของคนงาน แม้ว่าการระบาดในโรงงานอาหารและเครื่องดื่มจะเพิ่มขึ้น รัฐบาลและนายจ้างในหลายประเทศก็โจมตีสภาพแรงงานและขวยโอกาสในการลู่โทษคนงานที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน สหภาพแรงงานต่อสู้เพื่อสิทธิในการทำงานที่ปลอดภัยในขณะที่สมาชิกสหภาพผลิตอาหารให้แก่อีก

เพื่อตอบสนองต่อวิกฤตที่กำลังทวีความรุนแรงนี้ บริษัทระดับโลกด้านเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารที่มีอำนาจเหนือระบบอาหารของโลกพยายามฟื้นฟูการค้าระหว่างประเทศและกอบกู้ผลกำไรกลับมา ระบบดังกล่าวที่ต้องการฟื้นฟูเป็นระบบที่อิงจากแบรนดิที่มีมูลค่าสูงและราคาสินค้าโภคภัณฑ์; รายได้อันน้อยนิดและความยากจนในชนบท ผลผลิตสูงและสารกำจัดศัตรูพืชที่เป็นพิษ อุตสาหกรรมเกษตรที่ไม่ยั่งยืนและทำลายสิ่งแวดล้อม เป็นระบบที่ก่อให้เกิดพิษจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืชถึง 3 ล้านรายทุกปีส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตมากกว่า 250,000 ราย ระบบที่ประชากร 820 ล้านคนต้องอยู่ในความอดอยากก่อนที่จะเกิดโรคระบาดซึ่งเผชิญกับสิ่งที่เรียกว่า “ความไม่มั่นคงทางอาหารเรื้อรัง” คนงานเกษตร ชาวนาชายขอบ และชุมชนของพวกเขาอยู่ในกลุ่มคนที่ผลิตอาหารให้แก่ชาวโลกแต่ประสบปัญหาเป็นผู้ที่ไม่มั่นคงทางอาหารเรื้อรังไม่สามารถเลี้ยงปากท้องตนเองได้

ตั้งแต่ก่อนการระบาดของโควิด-19 ระบบอาหารของโลกก็ตกอยู่ในช่วงวิกฤตแล้ว เป็นระบบที่แบรนดิชาติที่ใหญ่ที่สุดในโลกสามารถมอบชาชั้นเยี่ยมให้ได้แต่ปฏิเสธที่จะให้คนงานในไร่ชาได้เข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานอย่างน้ำสะอาดและสุขอนามัยที่ดี ระบบที่ซูเปอร์มาร์เก็ตยังได้กำไรแม้ว่าลดราคากลับที่วางขายแล้วก็ตาม ในขณะที่คนงานในสวนกล้วยกลับได้รับสารพิษจากยาฆ่าแมลงและถูกลงโทษอย่างรุนแรงเพื่อจัดตั้งสหภาพแรงงาน ระบบที่การจัดหาอาหารทะเลของโลกขึ้นอยู่กับ การจับปลามากเกินไปและการย่อยสลายของสิ่งมีชีวิตใต้อื่น ๆ ก็ตาม ในมหาสมุทรที่ขวางทาง ในขณะที่อาศัยระบบการปกครองที่โหดร้ายของการค้ามนุษย์และการบังคับใช้แรงงานบนเรือประมง และการทำงานที่ไม่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัยในโรงงานแปรรูปอาหารทะเล

ระบบอาหารของโลกเป็นระบบที่อาศัยความยากจนในชนบทเพื่อใช้ประโยชน์จากเด็ก ๆ 98 ล้านคนในทุ่งนา ฟาร์มและสวน ในขณะที่ระบบการจ่ายค่าจ้างตามชิ้นงานบังคับให้เด็กทำงานเคียงข้างพ่อแม่เพื่อหารายได้ที่เพียงพอต่อการอยู่รอด ซึ่งถือเป็นค่าจ้างที่เพียงพอต่อการยังชีพแต่ไม่ใช่ค่าครองชีพที่เหมาะสม ระบบที่สร้างขึ้นจากการปกครองแบบปิดตาธิปไตยและความเปราะบางในเชิงสถาบันของผู้หญิงโดยการลวงละเมิดทางเพศและความรุนแรงที่แพร่หลายจึงถูกเรียกว่า “วัฒนธรรม” มากกว่าอาชญากรรมอุกอาจที่เป็นอยู่ ระบบที่เลือกปฏิบัติและกีดกันผู้หญิงชายขอบที่โดยส่วนใหญ่ใช้พลังงานของพวกเขาถึงสิบเท่าเพื่อผลิตอาหารสู่ประชากรโลก ระบบที่แตกร้าวอย่างชัดเจนตั้งแต่ก่อนการแพร่ระบาด จึงสมควรที่จะเปลี่ยนระบบทั้งหมดแทนที่จะเยียวยาเพราะว่าระบบนี้นั้นมาไกลเกินกว่าจะแก้ไข

ในระหว่างความสับสนวุ่นวายทั้งจากคำแนะนำด้านนโยบาย แผนปฏิบัติการต่อไปของรัฐบาล คำสัญญาว่าจะผลิตวัคซีน โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ได้ตีพิมพ์รายงานในเดือนเมษายนปี 2563 โดยอธิบายว่าการระบาดของโรคนี้เกิดจากมนุษย์เราเอง และหากเราไม่เปลี่ยนวิธีการทำฟาร์มและเลี้ยงสัตว์โลก เราก็จะสร้างการระบาดครั้งต่อไปเช่นกัน

รายงานของ UNEP อธิบายถึงการกระทำของมนุษย์ที่ผลักดันการเกิดและการแพร่กระจายของโรคเช่นไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ที่ทำให้เกิด COVID-19 ตัวนี้ว่า “ตัวขับเคลื่อนของโรค” เหล่านี้ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การทำลายสิ่งแวดล้อม เกษตรแบบอุตสาหกรรม ความต้องการโปรตีนจากสัตว์และห่วงโซ่อุปทานอาหาร กล่าวอีกนัยหนึ่งระบบอาหารของโลกช่วยให้เกิดโรคระบาดนี้

เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดครั้งต่อไปและป้องกันวิกฤตอาหารโลกเราต้องไม่สร้างระบบอาหารโลกขึ้นมาใหม่ แต่ต้องสร้างระบบอาหารที่ยั่งยืนต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมที่เราต้องการ

เราต้องการระบบที่ยั่งยืน เสมอภาคและยืดหยุ่นพอที่จะขจัดความรุนแรง ความเปราะบางและการกีดกันที่ผู้หญิงต้องเผชิญอย่างกว้างขวาง

เราต้องการระบบอาหารที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของการคุ้มครองทางสังคมและสิทธิที่ครอบคลุมโดยเริ่มจากสิทธิสากลในด้านอาหารและโภชนาการ

เราต้องการระบบอาหารที่ยั่งยืนและยั่งยืนอยู่ได้โดยระบบนิเวศธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศที่เปราะบางซึ่งเราอาศัยอยู่

เราต้องเคารพสิทธิของพนักงานด้านอาหารและเครื่องตี้อย่างปลอดภัยโดย:

การปกป้องงานในที่ทำงาน

มั่นใจในความปลอดภัยในการทำงาน

การส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศในที่ทำงาน

เคารพการต่อรองร่วมกันในที่ทำงาน

จ่ายค่าจ้างที่ยุติธรรมในที่ทำงาน

เพื่อป้องกันวิกฤตอาหารโลก

เราต้องยุติการใช้แรงงานเด็กในฟาร์ม ทุ่งนาและพื้นที่เพาะปลูก

เราต้องยุติการบังคับใช้แรงงานในฟาร์ม ทุ่งนาและพื้นที่เพาะปลูก

เราต้องยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงในฟาร์ม ทุ่งนาและพื้นที่เพาะปลูก

เราต้องยุติการใช้สารกำจัดศัตรูพืชที่เป็นอันตรายในฟาร์ม ทุ่งนาและพื้นที่เพาะปลูก

เราต้องยุติการทำลายสิ่งแวดล้อมในฟาร์ม ทุ่งนาและพื้นที่เพาะปลูก

เพื่อป้องกันวิกฤตอาหารโลก

คนงานในฟาร์ม ทุ่งนาและพื้นที่เพาะปลูกต้องมีสิทธิในอาหารและโภชนาการ

คนงานในฟาร์ม ทุ่งนาและพื้นที่เพาะปลูกต้องมีสิทธิในที่ดินและที่อยู่อาศัย

คนงานในฟาร์ม ทุ่งนาและพื้นที่เพาะปลูกต้องมีสิทธิได้รับค่าจ้างที่ยุติธรรม

คนงานในฟาร์ม ทุ่งนาและพื้นที่เพาะปลูกต้องมีสิทธิเข้าร่วมสหภาพแรงงาน

เพื่อป้องกันวิกฤตอาหารโลก

แรงงานประมงต้องมีสิทธิเข้าร่วมสหภาพแรงงาน

แรงงานประมงต้องมีสิทธิในการคุ้มครองทางสังคม

แรงงานประมงต้องมีสิทธิในการทำงานที่ปลอดภัย

แรงงานประมงต้องมีสิทธิได้รับค่าจ้าง
แรงงานประมงต้องมีการประมงที่ยั่งยืน

เพื่อป้องกันวิกฤตอาหารโลก

ชาวนาชายขอบและคนงานในฟาร์มต้องการความคุ้มครองทางสังคม

ชาวนาชายขอบและคนงานในไร่ต้องการความคุ้มครองในการทำมาหากิน

เกษตรกรชายขอบและคนงานในฟาร์มต้องการการปกป้องสิ่งแวดล้อม

เกษตรกรชายขอบและคนงานในฟาร์มต้องการการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เพื่อป้องกันวิกฤตอาหารโลกเราต้องดำเนินการร่วมกันเพื่อสร้างระบบอาหารโลกตามสิทธิและยั่งยืนที่เราต้องการ